

Najzanesljivejša pot čez prehod (označen), pa tudi tu kakšen pogled na levo in desno ni odveč!

Pešec

V prometu najštevilnejši, a vendar najbolj ogrožen

Pešec, najštevilnejši udeleženec v prometu, je nezashčiten in najbolj izpostavljen hudim posledicam, ki se lahko zgodijo že pri najmanjši napaki na prometnem prostoru, ki je namenjen tudi drugim, zlasti motornim vozilom.

S polno mero odgovornosti in prometno etične osveščenosti se lahko izognemo nevarnemu prometnemu okolju in tako prispevamo k večji lastni varnosti in varnosti drugih v cestnem prometu. Posredujemo nekaj nasvetov, ki naj pomagajo pešcu za varnejšo udeležbo v cestnem prometu sploh.

Pešec je oseba, ki je udeležena v cestnem prometu, pa ne vozi vozila in se ne pelje v njem, oseba, ki z lastno močjo potiska otroško prevozno sredstvo, kolo, kolo z motorjem ali voziček za slabotne, kot tudi oseba, ki se pelje na premičnem vozičku za slabotne, katerega premika z lastno močjo ali z močjo motorja, če se pri tem premika s hitrostjo, kot da bi hodil.

Splošna prometna pravila

Tudi pešec se je dolžan ravnati v skladu s predpisi o prometnih pravilih, v skladu s prometnimi znaki in v skladu z znaki in odredbami, ki jih dajejo pooblaščen osebe.

Pešec, tako kot drugi udeleženci v prometu, je dolžan upoštevati omejitve, prepovedi in obveznosti, izražene s postavljenimi prometnimi znaki.

Posebna prometna pravila za pešce

HOJA PO CESTI

Pešec praviloma ne sme hoditi po vozišču in na njem postajati.

Če gre pešec po vozišču, mora hoditi čim bližje robu vozišča in sicer skrajno previdno, ter tako, da ne ovira ali preprečuje prometa vozil.

Na cesti, ki ima pločnik ali drugo za pešce namenjeno površino oziroma površino ob vozišču, ki je primerna za pešce, mora pešec hoditi po taki površini.

Kadar gredo po vozišču, na katerem varnost prometa to terjata, zlasti pri slabi preglednosti ceste, zmanjšani vidljivosti ali gostem prometu, morajo hoditi pešci drug za drugim.

Pešec, ki hodi po vozišču na javni cesti zunaj naselja, mora hoditi ob levem robu vozišča v smeri hoje.

Izjemoma sme hoditi pešec ob desnem robu vozišča samo tedaj, kadar je to zanj varnejše – nepregleden ovinek, prepoved, usek, plaz in podobno.

Pešec, ki potiska kolo, kolo z motorjem ali motorno kolo, osebe, ki se premikajo z vozičkom za slabotne in organizirana kolona pešcev, se morajo pomikati ob desnem robu vozišča v smeri gibanja.

Pešec je dolžan iti čez vozišče pazljivo in po najkrajši poti.

Na cesti, ki ima zaznamovane prehode ali posebej napravljene prehode za pešce, mora pešec čez cesto na takem prehodu.

Zunaj prehoda za pešce sme pešec prečkati cesto, če je najbližji prehod oddaljen več kot 100 metrov.

Na zaznamovanem prehodu, na katerem je promet pešcev urejen s svetlobnimi prometnimi znaki za pešce, se mora pešec ravnati po teh znakih.

Tam, kjer za pešce ni posebnega svetlobnega znaka, se morajo pešci ravnati po svetlobnih znakih za vozila ali po znakih, ki jih daje pooblaščen oseba.

Na zaznamovanem prehodu za pešce, na katerem promet ni urejen s svetlobnimi prometnimi znaki in tudi ne z znaki, ki jih daje pooblaščen oseba, mora pešec, predno stopi na prehod, paziti na oddaljenost in hitrost vozil, ki se mu približujejo.

Pešec, ki namerava čez vozišče na mestu, kjer ni zaznamovanega prehoda za pešce, ne sme stopiti na vozišče, če s tem ovira promet vozil.

HOJA ČEZ ŽELEZNIŠKI PREHOD

Pešec se mora ustaviti pred prehodom čez železniško progo v ravnini, če so zapornice spuščene ali če so se že začele spuščati ali pa če svetlobni ali zvočni znaki opozarjajo, da se bodo zapornice začele spuščati oziroma, da po progi prihaja vlak.

Ko namerava pešec prečkati železniški prehod, mora to storiti s potrebno previdnostjo tudi, kadar luči na prehodu niso prižgane.

Na prehodu ceste čez železniško progo v ravnini, na kateri ni zapornic in ne naprav, ki bi z znaki napovedovale približevanje vlaka, smejo pešci čez železniško progo šele, ko se prepričajo, da po progi ne prihaja vlak, ali kakšno drugo vozilo, ki vozi po tirnicah.

VOZILA S PREDNOSTJO

Da omogočijo pešci prehod rešilnim, gasilskim, vozilom milice in drugim prednostnim vozilom, se morajo umakniti z vozišča in počakati, dokler ta vozila ne peljejo mimo.

PEŠEC IN PROMETNA NEZGODA

Pešec, ki se znajde na kraju prometne nesreče, v kateri je kdo poškodovan ali kdor pride tam mimo, je dolžan pomagati poškodovanim.

VIDNOST PEŠCA V PROMETU

V času od prvega somraka do popolne zdanitve (ponoči) ter podnevi ob zmanjšani vidljivosti morajo nositi prižgane luči skupine pešcev, ki hodijo po vozišču zunaj naselja in sicer: organizirana skupina pešcev ali sprevod – najmanj eno rumeno ali belo luč na čelu kolone oziroma sprevoda in najmanj eno rdečo luč na začetju.

Namesto omenjenih luči pa smejo uporabljati odsevajoče snovi.

Nasploh pa je za varnost vsakega pešca priporočljivo, da ponoči v mraku in ob slabi ali zmanjšani vidljivosti nosi nek s svetlobo odbojen predmet. Če druge možnosti ni, naj hodi oblečen v svetlejša oblačila.

Ljubljana, 14. 5. 1980

ANTON SOVDAT

Rešitev križanke iz številke 15

Vodoravno: sfalerit, prvotisk, Ratko, ta, ano, spol, šc, Esk, Eros, Eta, voskar, aziat, IM, NM, tlaka, jak, Alan, ena, strn

Prejeli smo pismo

IZ DELA UPKOJENCEV NOTRANJH GORIC – PLEŠIVICE

Poklonili so se Titu

Z brzovlakom, v rezerviranih prostorih se peljemo proti Beogradu, noč je, skozi okno ne moremo gledati, zato nam misli tembolj uhajajo k tovarišu Titu, vsi nekako potrpi, kakor da ne bi imeli občutka, da gremo na izlet, bolj na slovo.

Končno brez utrujenosti in spanja prispemo z nekoliko zamude v Beograd. Tu nas čaka že dogovorjeni avtobus iz Pančeva (katerega je organiziral vojni kolega Andrija Grujić.) Takoj se popeljemo na Dedinje, tu je vrsta, a ne velika, bila je sobota in čas dopustov, priključimo se in že smo ob sami grobnici našega Tita.

Obstali smo nemi kot okameneli, glave so se nam same upognile in solze so pričele lesti po licih, minuto, dve tišina, ves ta molk prekinejo besede stare upokojenke: »Ne, Tito, ti nisi umrl!« Po mučni tišini se moramo pomakniti iz prostorov v sam park, ki je ves v cvetju. Še dolgo se nismo sprostiti, sami nismo mogli verjeti, da smo bili ob grobu Tita.

Ob tej priliki smo si v Beogradu ogledali Kalemegdan, Avalo – grob neznanega vojaka – res veličasten spomenik borcem za mir in svobodo 1914–18 ter še druge zanimivosti glavnega mesta in okolice. Kosilo pa smo imeli pripravljeno v Košutnjaku, v lepi prostorni restavraciji.

Pripomniti moram, da smo letos upokojenci napravili izlet v pobrateno krajevno skupnost Kastav pri Reki, ki je zelo uspel. Upokojenci so bili zelo zadovoljni z obema izletoma. Ob priliki tedna upokojencev pa smo pripravili »Srečanje upokojencev« s srečanjem vseh sosednjih društev upokojencev, naši mladinci pa so pripravili program za veselje in ples.

K. A.

Križanka za vas

SLABA ČLOVEŠKA LASTNOST	MESTO V JUŽNI FRANCIJI (UNIVERZA)	STARA DRŽAVA NA PIRENEJ. POLOTOKU	PISEC KOZERIJ	MEDMET BOLEČINE	ZANIKOVANJE	ŠVICARSKI PISATELJ (VIA MALA)	NAJVEČJA REKA V ŠVICI
IZOBRAŽENKA							
SNOV, IZ KATERE SO ZOBJE							
PLEMIŠKI NAZIV				STARO-PERZIJSKI VLADAR			
ZADNJE PREDIVO				GRŠKA BOGINJA NESREČE			
PRIPORNIK V SLOVNICI				AU			KALCIJ
KOROŠKI LJUDSKI PLES			STAR NAZIV ZA STRICA				
UD V ORGANIZACIJI			NATRIJ	PEROCI			
NIZOZEMSKA		SREBRO SINTETIČNO MAMILLO			JUNAKINJA ROMANA IVA ZORMANA	HODNIK POD ZEMLJO	POLITIK EBAN
MEDNARODNI IZRAZ ZA OLJE			ITALIJ. VALUTA				
PRAZGODOVINSKA ŽIVAL, ZOBČAR			CENE NOVAK				
FIGURA PRI ŠAHU							

NAŠA KOMUNA

GLASILO OK SZDL LJUBLJANA VIČURUDNIK – UREJATA IZDAJATELJSKI SVET (predsednik ing. JANEZ ČEMAŽAR) IN UREDNIŠKI ODBOR – MILAN BUH, VASJA BUTINA, JANJA DOMITROVIČ (glavna in odgovorna urednica), ANDREJA GOMEZELJ, JANEZ JAGODIČ, IVO ZALAR, tehnični urednik IVAN ŽITKO – UREDNIŠTVO NAŠE KOMUNE – LJUBLJANA TRG MDB 14 – TELEFON 28-038 ali 20-728 – TEKOČI RAČUN SDK: 50103-678-51173 – ROKOPIŠOV IN FOTOGRAFIJ NE VRAČAMO – TISK ČGP DELO, LJUBLJANA – GLASILO PREJEMAJO VSA GOSPODINJSTVA V OBČINI BREZPLAČNO – GLASILO NAŠA KOMUNA IZHAJA ŠTIRINAJSTEDNEVNO V NAKLADI 26.000 IZVODOV